

WIA DOMOŚCI SPORTOWE GAZETY PORANNEJ

Nr. 96

Dodatek tygodniowy do Nr. 8499 z dnia 14 m. ja 1928
pod redakcją Narcyza Süssermanna.

O sąd sprawiedliwy.

W ODPOWIEDZI „DZIENNIKOWI LWOWSKIEMU”.

Lwów, 13. maja.

W przedostatnim dodatku sportowym „Dziennika Lwowskiego” umieszczony został artykuł p. t. „O zdrowy sąd w sporcie”, podpisany literami M. R., a w trzech czwartych zwrócony przeciw dziennikarzom sportowym. Niewiadomo, jakie względy osobiste czy rozczarowania wywołały tę filippikę i to jest zresztą obojętne. Nie wszystko również nadaje się do spolemizowania. Bo niema — jak się zdaje — skutecznej recepty na autora, który ukrywa się za parawanem krytycyzmu, wyrzuca pod adresem sportowych dziennikarzy i ich pracy obelżywe imputacje w rodzaju: tupet, bezczelność, ignorancja, piórem władające zero, horrenda, bzdury itp. Te rzeczy w miarę prostackie, kwalifikują się same z siebie

Ale są tam również zarzuty konkretne i na te wypada dać krótką odpowiedź. Pan M. R. uważa mianowicie, że prasa sportowa, zarówno t. zw. fachowa jak codzienna daje „raczej kinematogramy, niż ujęcia krytyczne”, że dziennikarze sportowi piszą o rzeczach na których nie rozumieją się. I żąda, przyznając, że „gruntownie można znać tylko jeden sport”, aby praca dziennikarza sportowego była „praca złożoną” — zapewne z fachowców poszczególnych działów, aby wreszcie na referentów sportowych powoływać jedynie tych, którzy mogą się wykazać poprzednio ogłaszanymi pracami fachowcami.

Pomijając ton i poziom wspomnianych na wstępie wyzysk, które rzeczywiście są rewelacyjne, p. M. R. nie powiedział nic nowego. Sprawa, która go martwi i gniewa, zajmował się już tygodnik lwowski: „Sport” w szeregu artykułów. Ponadto p. M. R. dowiedział się w realnych warunkach pracy dziennikarza sportowego nie wyznaje się. Wbrew swemu „kultowi kompetencji” wtargnął w dziedzinę obcą sobie i nieznaną.

Prasa codzienna — bo fachowa poza „Stadjonem” i „Kurjerem Sportowym” w Polsce nie istnieje — rzeczywiście ocenia wypadki sportowe przede wszystkim pod kątem dnia. Ale to już wynika z natury tej prasy, która musi traktować o wszystkim i w sposób dla wszystkich dostępny. Dla dociekających na temat „istoty sportu” niema miejsca, tak samo zresztą, jak niema go dla „istoty sztuki, teatru czy nauki. Muszą tu wystarczyć recenzje i notatki, wszystko inne znajduje właściwsze miejsce w książkach i wydawnictwach specjalnych.

Pan M. R. nie wie, że we wielu, nawiązuje do najpoczyńszych dziennikach

polских trzeba wywalczać nieraz dla sportu kilka wierszy tekstu, bo aktualia polityczne czy kryminalne mają większe prawa. Pan M. R. nie wie, że we wielu dziennikach recenzent sportowy jest tylko tolerowany, że wymaga się od niego nie tylko zwięzłości i sensacyjności, ale również jak najdalej posuniętej bezinteresowności. Bo publicystyka sportowa w Polsce jeszcze nie płaci.

Z prelensjami swemi winien się zwrócić p. M. R. do wydawców, a przede wszystkim do sportowej publiczności. Od tej publiczności dowiedziałby się rzeczy, któreby go może zainteresowały, a napewno oświeciły. A więc że towaram, który najuporczywiej za jego półki księgarskie, jest właśnie sportowa literatura fachowa, bo ją ma o kto czytać. A dalej, że publiczność gada rzeczy lekkich, krótkich, raczej „awet „buid”, niż „ujęć krytycznych”. Człowiek, któryby szedł wbrew tym udomobanion i propagował fachowo „istotę sportu”, przysłużyłby się dobrze sprawie, a nie musiałby mieć sporo pieniędzy do stracenia. Byli zresztą i tacy w Polsce, ale zadłużyli się po uszy — ochłodli.

Pan M. R. zdobył się na pogląd wyjątkowo obiektywny, przyznając, że dziennikarz sportowy nie może roznieć się na wszystkim. Ale czyniąc z tego, że jednak o wszystkim pisze punkt aktu oskarżenia, winien był wyznać autor — gdzie są te pióra fachowe? Ile ich jest w Polsce? Iu sporowców czynnych może lub chce pisać? I wreszcie — za jaką cenę?

Rewja czterech drużyn na boisku Pogoni

Lwów, 13. maja

Tej niedzieli znów nadarza się dwom klubom lwowskim sposobność podniesienia swego prestige'u w oczach własnej publiczności. Hasmonea i Pogon, które ubiegłej niedzieli szczęśliwie ocaliły jeden względnie dwa punkty, wychodzą dzisiaj w pole, by zmierzyć swe siły z T. K. S. i Ruchem. Toruńczycy i Ślązacy na pierwszy rzut oka nie przedstawiają się groźnie, ale tylko na pierwszy rzut oka, w rzeczywistości bowiem obie drużyny są nader lotne, rozporządzają dobrym napadem, a formacją typowych nie można lekceważyć. Jeśli chodzi o porównanie T. K. S. z Ruchem, to mistrz Torunia rozporządza lepszym napadem, Ślązacy natomiast mają lepszą trójkę obronną.

Pan M. R. żądając „pracy zespołowej”, nie zastanowił się nad tem, ani nie trudził się, aby spytać kogoś poinformowanego. A szkoda! Byłby się dowiedział, że ci, którzy najbardziej oburzała się na „ignorancję” dziennikarzy sportowych, stają się głuchymi, lub „szalenie zajętymi”, gdy ich proszą o artykuł fachowy. Inni, bardziej uczynni, nie umieją pisać. Są wreszcie obok niewielu zawsze chętnych tacy, których pracę trzeba zapłacić. Dziwić się im nie można, ale wypada zapytać, kto ma im płacić.

W rezultacie dziennikarz sportowy, który musi coś napisać np. o zawodach hippicznych, na których się nie zna, albo ratuje się wywiadem, co jest oczywiście półśrodkiem, albo popelnia herezję, albo — o ile jest bardzo sułennym — daje „kinematogram”, co właściwie do pasa doprowadza p. M. R.

Faca dziennikarza sportowego jest w obecnych warunkach ciężka i nieodciążona. Podlega licznym niedomaganom, które nie przedzej znikną, aż o lepsze zmenią się moralne i materialne podstawy publicystyki sportowej. Można tej pracy pomóc, można także zaszkodzić. Pomaga się przez sprawiedliwą jej ocenę, szkodzi przez apasliwą pomflety i licha inwektywy. Pan M. R., o ile to tylko leżało w jego łach, próbował tej ostatniej drogi. I dzięki temu, poza kompromitacją pióra, które mu nierozważnie udzieliło miejsca, nie posunął zagadnienia ani o krok naprzód.

A Nychay.

Pogon, zwyciężając Ruch, stanie pewną nogą w rejonie środkowym, skąd łatwiejsza jest droga do szczytów. A jest jeszcze wielu, którzy wierzą w Pogon, w tą dawną, silną Pogon i czekają od swych wybrańców poważniejszych sukcesów i zaszczytniejszego miejsca w ogólnym turnieju piłkarskim Polski.

Zawody powyższe odbędą się na boisku Pogoni w następującym porządku: o godz. 3.30 Toruński Klub sportowy — Hasmonea, o godz. 5-tej Ruch — Pogon.

Jotem.

Wyjazd Polonji do Czerniowiec.

Lwów, 13. maja.

3-go czerwca wysyła Polonja przemyska swoją drużynę do Czerniowiec dla rozegrania zawodów reprezentacyjnych: Przemysł — Czerniowce. Prócz tego rozegra drużyna przemyska dwa zawody z najlepszymi zespołami piłkarskimi Czerniowiec. Pierwszy raz ma drużyna przemyska sposobność zmierzenia swych sił poza granicami kraju.

Z kolarstwa.

Lwów, 13. maja.

Wielką wycieczkę do Janowa w niedzielę dnia 13 maja br. urządziła Sekcja Kolarska L. K. S. Pogon. Wyjazd z punktu zbornego: rogatka janowska o godz. 7 rano pod przewodnictwem p. mjr. Franięka i o godz. 10 rano pod przew. p. L. Göttingera. (Członkowie nie mający rowerów mogą wyjechać pociągami: odjazd ze Lwowa o 7.15 rano, odjazd z Janowa o 4.20 popoł.) W Janowie odbędą się biegi kolarskie na 3, 5 i 10 km.

Sztafetowy bieg drużynowy 4x25 km. o wędrowny puchar, ofiarowany przez Redakcję „Słowa Polskiego”, odbędzie się dnia 28-go maja br. Zgłoszenia przyjmuje Sekretarjat Sek. Kol. LKS. Pogon, ul. Rutowskiego 23 I. p. w poniedziałki, środy i piątki od 7—9 wiecz. do dnia 25 maja br.

Lwowskie Towarzystwo Kolarzy i Motorzystów urządza w niedzielę dnia 13 maja br. wycieczkę turystyczną do Żółkwi, celem zwiedzenia historycznych zabytków. Zbiórka o godz. 7. rano na pl. św. Ducha. Wyjazd punktualnie 7.15, powrót około 5—6 popołudniu. Goście mile widziani, oraz młodzież, która ma zapewnioną opiekę. Wycieczkę prowadzi kapitan klubu p. Baranowicz i p. Borodajkiewicz.

Sport na prowincji.

SEZON PIŁKARSKI W PRZEMYŚLU.

(Od naszego korespondenta.)

Przemyśl, w maju.

(M. Br.). Sezon piłkarski w całej pełni. Przez ubiegłe dwie soboty i niedziele przedzielały przed publicznością przemyśla dwukrotnie wszystkie drużyny piłkarskie i już po początkowych wynikach wyrobić sobie można pewien sąd o nich. Mistrz Przemyśla Polonia, stanowiąca osobną dla siebie klasę w Przemyślu, przedstawia się wcale dobrze. Po powrocie z Legji marnotrawnych synów Radka, Kowalskiego i Sindy stanowi Polonia zespół we wszystkich liniach wyrównany, nie gorszy z pewnością od niejednej drużyny ligowej. Znać na drużynie jeszcze wprowadzić sen zimowy, ale po odpowiednim treningu i zgraniu zespół przemyski będzie przynajmniej w teorii najlepszym w klasie A. okręgu lwowskiego. Czy okaże się najlepszym także na boisku, to zależeć będzie od ambicji, pracy i woli zwycięstwa, czego na przykład w ostatnich zawodach ze Sparta, zakończonych słabym zwycięstwem (2:1), widać nie było.

Z drużyn B-klasowych najsilniejszym jest Ruch, który braki techniczne potrafi skutecznie pokryć ambicją i wytrwałością. Piękne zwycięstwo z Legją 4:1 i wytrwała walka z Świtą, zakończona wynikiem 2:1, stawia tę drużynę w tabeli na pierwszym miejscu. Dobrze przedstawia się również Polonia II, która nie mając jeszcze ustalonego składu, mimo to potrafiła remisowo wyjść z zawodów z Czuwajem 2:2 i Legją 1:1.

Świt, drużyna młoda, młoda, w swym zespole jednostek wybitnych, całość jednak przedstawia się nieźle, brak jej jednak treningu, co okazało się w załamaniu się drużyny w walce z Ruchem po pięknym zwycięstwie nad Hagiborem (2:1).

Hagibor najwięcej technicznie wyrobiony, za mało jeszcze zgrany, by można było sprawiedliwie go ocenić. Zwycięstwo niedzielne nad Czuwajem 4:3 wykazuje, że przy odpowiedniej pracy może niejedną niespodziankę sprawić.

Czuwaj, drużyna dawniej bardzo silna, przeżywa obecnie okres słabości. Czy jest on tylko przemijający, najbliższe tygodnie pokażą. Najbardziej przedstawia się Legja, która po opuszczeniu jej przez dawnych graczy Polonii, pozbawiona jest zupełnie ataku, w całości zaś nie przedstawia na razie poważniejszej jednostki bojowej.

WYŚCIGI KONNE W PRZEMYŚLU.

Przemyśl, w maju.

Dnia 15 bm. rozpoczynają się do roczne wiosenne wyścigi konne, organizowane przez „Przemyski Klub jazdy konnej”. Kierownictwo spoczywa w sprężystych rękach zasłużonego na ten polu mjr Augustynowicza.

GŁOS ZE SAMBORA.

(Od naszego korespondenta.)

Sambor, w maju.

Życie sportowe naszego miasta ograniczało się do marnej vegetacji dwóch klubów sport., a to S. K. S. „Korona” (kl. B.) i Z. K. S. (kl. C.). Obecnie pozostał jedynie S. K. S. „Korona”, który jest jedynym ogniskiem zebrań i skupienia życia sportowego naszej młodzieży. Klub istniejący od dawna, z piękną tradycją, musiał przez

szereg lat walczyć z zupełnym brakiem zrozumienia u miarodajnych czynników, musiał wyłącznie własnymi siłami pokonywać trudności natury finansowej. Tyłko dzięki kilku jednostkom, oddanym całą duszą klubowi udało się obecnie ukonstytuować nowy wydział, złożony z ludzi poważnych i ożywionych najlepszymi chęciami. Jednakowoż należy zaapelować do ojców miasta, by tym ludziom zechcieli tę ciężką pracę około podniesienia jedynego placówki sportowej w mieście ułatwić i uratować od zagłady klub, mający za sobą 20-letnią chlubną tradycję.

WIADOMOŚCI ZŁOCZOWSKIE.

(Od naszego korespondenta.)

Złoczów, w maju.

Z. K. S. — Janina II. 2:1 (0:0). Na kilka minut przed końcem strzela back Janiny samobójczą bramkę, którą przechyli zwycięstwo na stronę Z. K. S.

Janina — Sparta 5:2 (2:2). Zawody o mistrzostwo A klasy. Janina przekonała wreszcie swych sympatyków, że umie grać i że poprzednie jej klęski były spowodowane brakiem treningu, dzięki przynusowemu, późnemu otwarciu sezonu. Już w drugiej minucie gry strzela Janina z zamieszania podbramkowego pierwszą bramkę, ale w dwie

minuty później Sparta wyrównuje. Gry przerywa stale gwizdek sędziego, który przeocząc rękę Lwówianina, dyktuje rzut karny, wykozystany przez Spartę. Wyrównuje Przybysławski dalekim rzutem wolnym. Po przerwie bezwzględna przewaga gospodarzy, którzy strzelają przez Thymę dwie i Bauera jedną bramkę. Kilka energicznych wypadów Spartan nie przynosi im żadnego rezultatu.

Sędziował p. Seeman.

„Świt“.

RÓWNE.

(Od naszego korespondenta.)

Równe, w maju.

W niedzielę, 6. maja otwarcie sezonu piłkarskiego w Równem zawodami towarzyskimi W. K. S. Równe — Z. K. S. Hasmona. Równe z wynikiem 1:0 (0:0). Gra naogół ciekawa. Hasmona lepsza technicznie. Sędzia pchor. Bączkowski bardzo dobry.

Dnia 6. maja o godz. 9.30 odbyło się konstytuujące zebranie podokręgu wołyńskiego. Wybrano zarząd w składzie: prezes kpt. Rożek Tadeusz, sekretarz sierż. Kochanowski, skarbnik p. Halperin, oraz członków: p. Fijała, Chrzanowski, Wierny i Kammerman. Delegatem lwowskiego Kolegium Sędziów zamianowany por. Szpindura Roman.

Słowa a czyny.

PO PIĘKNYCH PROJEKTACH LWÓW ZOSTAJE BEZ PŁYWAŁNI.

Lwów, 13. maja.

Znane i szeroko omawiane były zamiany lwowskiego Komitetu wych. fiz. w sprawie budowy pływalni. W tym wypadku idąc za głosem sportowców Lwowa, uznał Komitet, że budowa pływalni jest rzeczą najpilniejszą. Tymczasem nie tylko, że nieczego dotąd w tym kierunku nie zrobiono, ale zanoszą się na to, że Lwów w sezonie bieżącym pozostanie w ogólności bez stawu (1).

Oto „Świtez” jest obecnie (właśnie na wiosnę) w okresie przeróbki tak gruntownej i tak przytem prowadzonej w zółwim tempie, że dokonczenia robót nie można oczekiwać przed połową lipca. Staw Kamińskiego zaś — ma ulocę przeróbki. Wprowadzić jest on na pełniony wodą i od 15. maja mógłby służyć sportowcom tak, jak dotąd od biedy służył, jednak — musi być wła-

śnie teraz przerabiany. O ile wprawdzie można z planów, roboty, uniemożliwiające kąpiele tak stawowe jak sięgające, potrącają co najmniej 2 miesiące.

W związku z tą sprawą otrzymujemy od osób zainteresowanych apel do Miejskiego Komitetu wych. fiz., aby zechciał przesunąć gruntowny remont stawu Kamińskiego na jesień i wczesną wiosnę, a obecnie przeprowadził tylko to, co konieczne i co używalności stawu nie wyklucza. Apel ten możemy tylko jak najgoręcej poprzeć, nie wątpiąc, że Komitet także zrozumie, jak niewłaściwą wybrano porę. Bo przecież głosić w teorii wspaniałe plany, a w praktyce niszczyć sezon — to jakoś kłóci się ze zdrowym rozsądkiem i zamiast pożytku, przynosi niewątpliwą szkodę.

Komunikat L. O. K. S. Nr. 7.

Lwów, 13. maja.

1. Ze sprawozdań kwalifikacyjnych uderza stale w oczy pomieszczenia u waga o zbyt małej ruchliwości sędziów na boiskach. Zdarzają się wypadki, że sędzia po kilkunastu minutach sędziowania jest już zupełnie wyczerpany fizycznie i wskutek tego niezdolny do dalszego sprawowania swej funkcji. Dalszym wynikiem tego zmęczenia jest wymykanie się prowadzenia gry z rąk sędziego, co odbija się ujemnie na toku gry, powoduje nieprzejętą zaletę zarówno dla sędziego, jak i graczy, a w konsekwencji przynosi niepotrzebną robotę referentowi dyscyplinarnemu Kolegium, jak i Wydziałowi Gier i Dysc. To samo dotyczy i sędziów li-

niowych.

Pozwalamy więc sobie przypomnieć w tym miejscu, że obowiązkiem sędziego, który chce dobrze wywiązać się z zadania, jest konieczność odbywania co najmniej dwa razy w tygodniu treningu, któryby uwzględniał sprinty na 30—50 m., biegi długie, skoki w wyż i w dal. Zarząd sam nie może organizować podobnych treningów, niemniej przeto nakłada obowiązek na członków oddawania się treningom w klubach, które z pewnością pod tym względem żadnych trudności stawiać nie będą. Jeśli wszyscy sędziowie uznają za konieczne znajdowanie się na zawodach w odległości 15—20 m. od piłki, to zrozumieją, jakiej pracy fizy-

KAPELUSZE

John B. Selson

Philadelphia U. S. A.

Henry Heath & Co London

dostawcy J. M. Króla Anglii

nadeszły:

André

Lwów, plac Mariacki 9.

cznej wymaga dobre prowadzenie zawodów od sędziego, a więc i przygotują się nalezytce.

2) Przy stawianiu wniosków na ukaranie graczy za jakikolwiek wypadek niesportowego zachowania się na boisku — nie należy podawać wymiaru kary, lecz zaznaczać tylko ogólnie, np. „Stawiam wniosek na ukaranie gracza X. Y. za kopnięcie przeciwnika bez piłki”. Wydział Gier i Dysc. sam decydować będzie o wymiarze kary. Jedynie w wypadku, gdy sędzia uważa wykluczenie gracza z gry za wystarczającą karę, należy to dokładnie określić: Karę uważam za wystarczającą. W sprawozdaniach podawać należy jedynie nadzwyczajne wypadki i zajścia. Opisywanie gry, ilość rzutów karnych, czas zdobycia bramek itp. są w sprawozdaniu niepotrzebne.

3) Obowiązkiem sędziów jest dbać o to, by gra rozpoczynała się punktualnie w oznaczonym terminie. Czekanie 25 minut jest przewidziane tylko w tym wypadku, gdy drużyna nie stawia się w całości, lecz nigdy nie może wchodzić w grę. Sędzia przed grą obowiązany jest uzyskać od kapitanów drużyn spis graczy, i przy tej sposobności wymóżyć na nich punktualne rozpoczęcie gry. Przerywanie gry z jakiegokolwiek powodów jest w zasadzie wykluczone. Jedynie gwałtowna burza, psująca stan boiska, lub obawa pobicia sędziego przez publiczność, może być przyczyną przerwania zawodów, lecz i w tym wypadku sędzia ponosi za nie odpowiedzialność i musi je umieć dokładnie uzasadnić. Wszelkie natomiast przerywanie gry na życzenie kierowników sekcji, klubów itp. nie mogą mieć miejsca, a sędzia, który podobnego przekroczenia przepisów dopuści się, będzie pociągany do odpowiedzialności.

4) Po złożeniu egzaminu praktycznego mianowano na wniosek Komisji Egzaminacyjnej sędziami tymczasowymi op. Daleckiego Adama, Gallera Leona, Filersdorfa Elżasza i Schallera Markusa.

Prezes Usarz, Sekretarz Przybylski.

Fuzja Polonii z Legją.

Lwów, 13. maja.

Miedzy Polonią a wojskową Legją toczą się rokowania o fuzję tych dwóch klubów. Sfuzjonowany klub, który zachowa nazwę Polonii, tak dobrze zapisaną w historii piłkarstwa polskiego, dysponować będzie z jednej strony pierwszorzędym materiałem piłkarskim, z drugiej zaś strony oparty będzie o znaczne środki techniczne.